

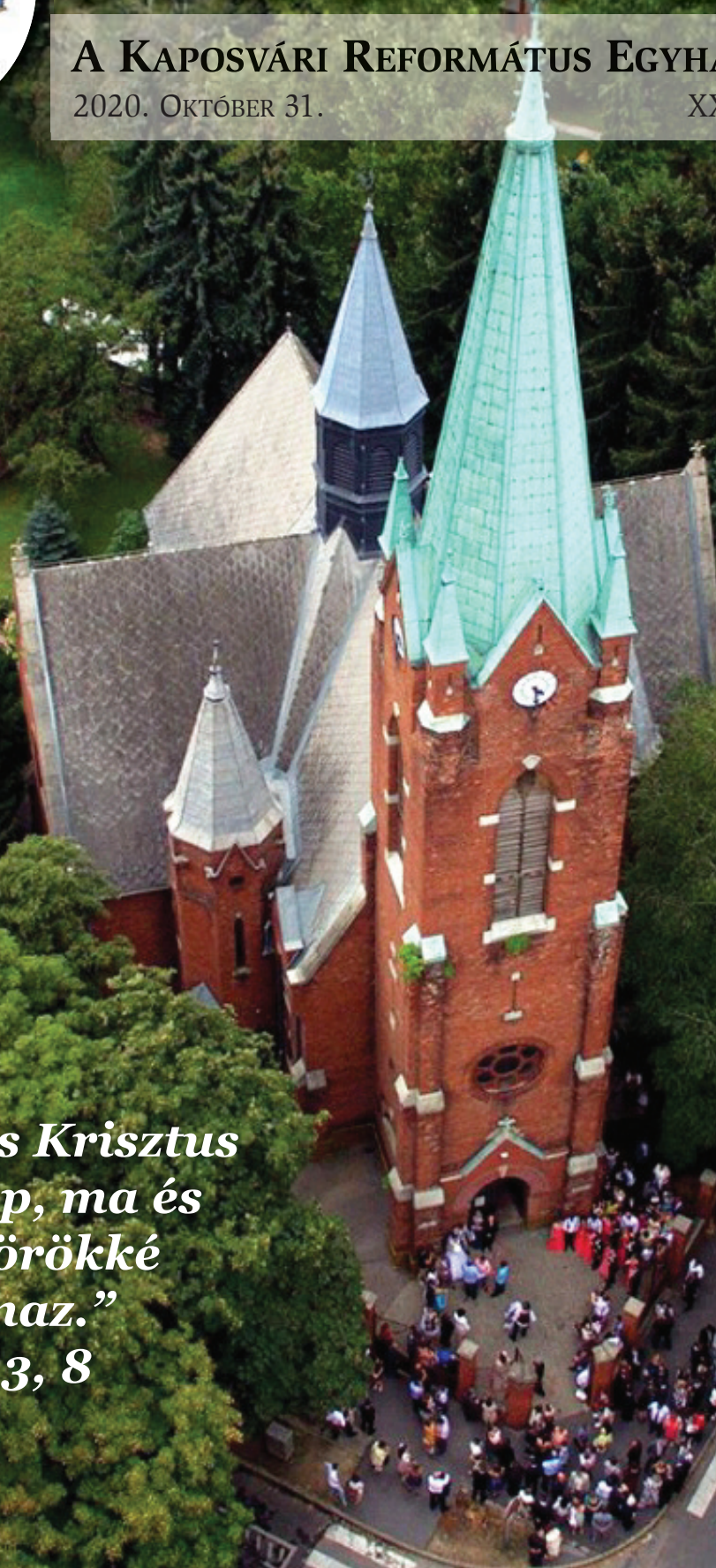
Soli Deo Gloria

A KAPOSVÁRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2020. OKTÓBER 31.

XXVII. ÉVFOLYAM 4. SZÁM

*„Jézus Krisztus
tegnap, ma és
mindörökké
ugyanaz.”
Zsid 13, 8*

Tartalomjegyzék

1. Címlap
2. Kaposváron történt
3. Igei köszöntő
- 4-6. Presbiteri csendes hétvége
7. Lorántffys diák a régió legjobb szónoka
7. Szeretethíd 2020 Lorántffy
7. Elkészült az alsós játszótér
8. Idősek hónapja az Otthonban
9. Bemutatkozik az ápolási igazgató
9. Eseménynaptár
10. Elköszön gyülekezetünk kántora
11. Első konfirmáció a családkban
11. A több generációs református családban
11. Mit jelent számunkra a konfirmáció?
12. Konfirmáció gyülekezetünkben
13. A fiatalok egy-egy igét kaptak útravalóul
13. Alapítványaink működéséről
14. Interjú Böröcz Zsolttal
15. Erős vár a mi Istenünk
15. Baptizatus sum
16. Őrségi kirándulás

Kaposváron történt

az elmúlt esztendőben felvállalta azt a szolgálatot, hogy a keresztelendő gyermekek és szeretteik számára egy kendőt készít ajándékba. Ezt a keresztelői kendőt ugyanis minden család ajándékba kapta, amiből az elmúlt hét

A karantén időszaka alatt sok keresztelő elmaradt. Aztán szépen lassan, ahogyan a nyáron enyhültek a korlátozások a keresztelők is visszavároggtak a gyülekezet életébe. Mostanság, ahogyan egyre inkább kezd nehezebbé válni ismét minden, még nem érzékelhető a keresztelők számának a csökkenése. Meg tudjuk tartani a keresztelői alkalmakat és továbbra sem várjuk őket üres kézzel. Hiszen a keresztelők a gyülekezet nagyon lényeges eseményei. Vannak, akiknek az első találkozási alkalmuk a gyülekezettel. Vannak, akiknek a gyermekáldás közbeni küzdelem meghatározó pontja, amikor a hála szavai szabadulnak fel a szívében. Éppen ezért a gyülekezet sem állhat ott anélkül, hogy átélné az esemény lényegét. Hiszen egy-egy keresztelőben mi is sokat kapunk az élő Istentől, aki Önmagát és a megmaradás ígéretét adja nekünk. Éppen ezért kell nekünk is adni. Adjuk mi is szeretetünket és befogadásunkat. Adjuk azt, ahogyan várjuk őket, ahogyan készülünk a családok ittlétére és igyekszünk mindent megtenni azért, hogy itt is maradjanak.

Október 25-én a keresztelői alkalmak egy újabb állomáshoz érkeztek. Jóllehet aznap nem volt keresztelő, mégis legalább annyit figyeltünk erre a sákramentumra, mint más alkalmakkor. Közöttünk volt Kis Károlyné (képinkön), aki

évben ő összesen 198 darabot készített, s amihez a Bethlen Margit Nőszövetség biztosította az anyagot és így a teljes hátteret. Több volt ez, mint szolgálat és több volt ez a kendő is, mint ajándék. Ugyanis ez a kendő azt üzenté, hogy szeretettel várjuk a családokat máskor is és nem akarunk megszűnni őket a könnyeket letörölő Isten kegyelmébe ajánlani. Ahogyan a kendő anyagával fel lehet itatni a vizet, úgy kívántuk mi is, hogy Isten kegyelme itassa fel a gyermek életének minden keserűségét, és Isten örömet hozó jelenléte maradjon vele. A gyülekezet egész közössége nevében köszöntöttük Kis Károlynét és megköszöntük a munkáját, hiszen az ő életében most nagy változás következik, ugyanis elköltözik és ezért nem tudja tovább vállalni ezt a szolgálatot. Isten áldása maradjon vele, kísérje ezután is!

S hogy Isten kegyelme milyen csodálatos e tekintetben is! Néhány hónappal ezelőtt kezdett a gyülekezet egy könyvet ajándékozni a keresztelői családoknak. Sőt, néhány hónapja annak is, hogy a gyülekezet egy kis csoportja, a Kílató kör ajándékot kezdett el készíteni minden család számára. Hála legyen minden szívért, amely törekszik arra, hogy a keresztelő során még inkább segítsük ezeket a családokat, hogy rátaláljanak Isten kegyelmének útjára! Adjuk Isten, hogy minél többen maradjanak meg a gyülekezet közösségében!

KIADÓ: DR. PETRÓ LÁSZLÓ
református lelképásztor.
Kaposvár, Kossuth Lajos u. 23.
Telefon: 82/926-826
Szerkesztette és tördelte:
NAGY MIKLÓS presbiter.
NYOMTA: Corvina Nyomda
Kaposvár, Raktár u. 23.
Telefon: 82/526-380.
E-mail: corvina@kapos-net.hu

Igei köszöntő

„Az Úr az én osztályrészem – mondom magamban – ezért benne bízom.” (JSir 3, 24)

A reformáció ünnepe nagyon szép sajátossága egyházunknak. Hála van ezen a napon a szívünkben, de valahogyan másmódon éljük ezt meg, mint a többi nagy ünnepet. Karácsonykor, húsvétkor vagy pünkösdkor nem kérdés, hogy az egész keresztyén világ ünnepel. Örömmel tölti el szívünket ezen a napon a Jézus Krisztushoz való szoros kapcsolatunk. A reformációban is hálát adunk a Megváltó Isten Fia életünkben történő jelenléteért, de ekkor tudjuk azt is, hogy ez a mi ünnepünk. Éppen ez ad számunkra alkalmat arra is, hogy önmagunkat is megvizsgáljuk. Miért vagyunk mi reformátusok és miért vagyunk ezért végtelenül hálásak?

Pár héttel ezelőtt azzal a kérdéssel fordultak hozzám, hogy amikor valaki eldönti, hogy lelkipásztor lesz, akkor mi alapján dönti el, hogy melyik felekezetben fog szolgálni? Soha nem gondolkodtam még ezen a kérdésen, mert ez soha nem volt kérdés számomra. Természetesen van benne egy otthonról hozott, gyerekkorból eredeztető látás, hiszen ha a család református és ehhez az egyházhoz áll közel valaki, akkor valóban nem lehet kérdés. De úgy önmagamban is éreztem, hogy ez nem megfelelő válasz erre a kérdésre. Ha megkérdeznénk valamely más világvallás képviselőjét, akinek életében a vallás igen radikális szerepet tölt be, egész biztosan azt válaszolná rá, hogy ő azért követi azt a hitet, mert számára ez jelent mindent, és persze biztosan sorolná hitének a büszkén vállalt, de számunkra minden biztonnyal sarkalatos pontjait. Vajon mi lehet a református válasz erre a kérdésre? Ha nem születünk bele és nincs gyerekkori emlékünks és kötődésünk a református egyházhoz, akkor mi tesz bennünket azzá, akik vagyunk, vagy legalább azzá, akik szeretnénk lenni Isten kegyelméből minden napon?

Az igazi református felelet véleményem szerint az egyik legfontosabb kálvini tanításban rejlik, az eleve

elrendelésben, de annak nem a radikális értelmezésében. Meg vagyok arról győződve, hogy Isten az életünkbe ad olyan dolgokat, amelyeket ő pontosan eltervezett. Érzéseket, gondolatokat. Formál bennünket már a teremtésünkkel és olyan tulajdonságokat alakít ki bennünk, amelyeket az életben meg kell tudnunk találni és használnunk kell azokat. A Biblia tántumoknak is nevezi ezeket. Olyan értékekről van szó, amelyek eleve presdestinálnak arra, hogy azzá legyünk, akiké Isten számára és Isten szemében lennünk kell. Ezek az értékek segítenek abban, hogy az ember élete során be tudja tölteni azt az isteni rendelést, amelyet Istentől nyertünk el mindannyian. Ebben a folyamatban a reformátusságunkra is úgy kell tekinteni, mint egy értékre. Egy Istentől életünkhöz adott értékre, amelyet azért kaptunk, mert bennünket olyanná teremtett, hogy ezzel a hittel, ezzel a meggyőződéssel, ezzel a lelkeséggel, ezzel a világlátással és ezekkel a tanítételekkel együtt kell betöltenünk küldetésünket.

Ebben az értelemben maga az élet sokkal inkább hasonlít egy tóhoz, amelynek az innenső oldaláról indulunk és mindnyájan a túlsó partra tartunk. A cél az, hogy mindenki átjusson oda. Vannak olyanok, akik vitorlás hajóval indulnak, mert sokkal több érzékük, tehetségük és lehetőségük van arra, hogy figyeljék a szelet és annak segítségével átjussanak. Vannak, akik evezőket ragad-

nak, mert Isten olyanná teremtette őket, hogy ebben látják a biztonságos és életükhöz leginkább igazított haladást, ezért számukra nem kérdés, hogy így haladnak majd tovább. Ezzel szemben vannak a gőzhajósok, akik életükben nem tudják azt elképzelni, hogy mi módon lehet más hajóval haladni, de tiszteletben tartják őket, mivel ők is haladnak. Lehetne még így tovább sorolni a hajó és haladási típusokat. Amikor reformátusságunkat ünnepeljük, akkor a legfontosabb, hogy ne feledjük el, a mi osztályrészünk Krisztusban van, így számunkra nem kérdés, hogy a túlsó partot ebben a hajóban fogjuk elérni. Tiszteljük azokat, akik más hajóban utaznak, hiszen azokkal is partot lehet élni, jóllehet mi azért vagyunk reformátusok, mert nem tudunk azokban a hajókban haladni. De a mienkben igen. Mindegyikben ott van, jelen van az Isten Fia, csak más módot választ a haladásra és más eszközt ad a kezünkbe. A reformáció ünnepén számunkra a legfontosabb annak a felismerése, hogy azért vagyunk mi reformátusok, mert ezt az Isten Fia adta a szívünkbe és a kezünkbe azért, hogy haladjunk. Azért, hogy felismerjük, a mi osztályrészünk, a mi feladatunk, a mi haladási stratégiánk nem más, mint a Benne való töretlen bizalom. Ez a mi válaszuk. Ez a református felelet. Ezért vagyunk reformátusok. Áldja meg így Isten mindannyiunk életét! Amen

Presbiteri csendes hétvége

A gyülekezetépítés egyik fontos mérföldköve, hogy a döntéshozó testület tagjai közösen találják meg az utat. Nem az a cél, hogy soha ne legyenek eltérő vélemények, vagy más szemszögből való látásmódok, hanem az, hogy közösen ki tudjuk mondani milyen irányba is akarjuk, hogy a gyülekezetünk élete haladjon. Ehhez pedig óhatatlan, hogy ki kell mondani célokat. Kicsiket és nagyokat, közeliakat és távoliakat egyaránt. Hiszen ott, ahol a célok megvannak, ott folyamatos a növekedés, ott jöhet bármilyen nem várt esemény, soha nem fogja a haladást kizökkenteni a maga jól megszokott medréből. Sőt, ahol a célt látják, ott van és lesz a krisztusi jövő.

Ezen gondolatok megerősítésére hívtuk össze a Presbitériumot egy rendhagyó alkalomra. A tervezett program keretei túlnyúltak azon az elképzelésen, hogy mindez egy nap alatt megtörténjen. Ezért a közösség építése és kapcsolatok mélyülése szempontjából mindenképpen indokolt volt, hogy több napra tervezzük az együttlétet. Erre a legkínálóbb alkalom az október 23-i hétvége volt, mivel sokaknak a tavaszi vírushelyzet miatt már nem volt annyi szabadsága, hogy munkanapról el tudjon jönni.

Természetesen némi félelemmel szívünkben hirdettük meg az alkalmat, mert bizonytalan volt, hogy mennyien tudnak és mernek részt venni a Szegedre szervezett kiránduláson. Három héttel az utazás előtt - az első felmérés időpontjában - a Presbitérium 80%-a jelezte utazási és részvételi szándékát. Talán ez volt az első olyan pont, amely mindenkit megdöbentett. Félelemmel tervezgettük az utat, de Isten adott reménységet arra, hogy közelsége elúzi a félelmet. Természetesen ez nem jelentette azt, hogy ne kellett volna a megfelelő járványügyi biztonságról gondoskodni: olyan busszal utaztunk, amely teljes körűen ózongenerátorral volt fertőtleníve. A buszon igyekeztünk a megfe-

Presbiterink a legfiatalabbakkal

Az előadásokat nagy figyelem övezte

A gyülekezetvezető a pedagógusokkal

A hivatalvezető és az otthonvezető

Fotók: Nagy Miklós

lő távolságot betartva helyet foglalni. Már a szervezés során olyan szállodát választottunk, ahol nem csak a konferenciákat tudjuk megtartani, hanem különösen is odafigyelnek a higiéniára, és naponta többször végeznek teljes körű fertőtlenítést. Végül az intézményvezetőkkel és családtagokkal együtt 40-en utaztunk el október 22-én, csütörtök délután.

A presbiteri csendes hétvége a „Célok és értékek” címet kapta. A téma és az elfoglaltság teljes tárgyát teljes homály fedte egészen az érkezésig, ugyanis a cél az volt, hogy teljesen szabadon, szinte az első gondolatok érzésével, lehetőleg objektívan lássuk a gyülekezetünket. A bőséges vacsora utáni első előadás részletesen tárta fel, hogy a továbblépésnek elérkeztünk a következő fázisába.

Dr. Petró László lelkipásztor elmondta, hogy a cél és jövőorientált gyülekezetnek öt lépésből álló gyülekezetépítési stratégiája kell, hogy legyen. 1. Imádság. Ezt szüntelen meg kell tennünk, közösen és egyénileg is gyülekezetünk növeke-

dése érdekében. Folyamatosan kell egyházunkat Krisztus végtelen kegyelmébe ajánlanunk. 2. Tervezés. Mi most ebben a fázisban vagyunk. Át kell gondolnunk lehetőségeinket és adottságainkat. Őszintén számba kell venni azt, hogy mely területeken vagyunk erősek és mely területek azok, amelyek fejlesztésre szorulnak, mert vissza fogják húzni a növekedést. A hétvége legfőbb témája az volt, hogy közösen elvégezzük ezt a fázist. 3. Cselekvési terv. Ez lesz majd az a szakasz, amikor konkrétan és részletesen ki kell dolgozni a tervezés eredményét. Itt már gyakorlati előrelépésekben kell gondolkodni. 4. Megvalósítás. Ez lesz majd a legnehezebb időszak, mert kiderül, hogy a tervezett cselekvési tervet milyen mértékben lehet megvalósítani. 5. Értékelés. A folyamatos növekedés érdekében egy-egy befejezett és megvalósított tervet időnként meg kell vizsgálni és mérlegre kell tenni: vajon igazítható-e mindez a krisztusi missziói parancshoz?

(Folytatás az 5. oldalon)

Presbiteri csendes hétvége

(Folytatás a 4. oldalról)

Mindezek után a lelkipásztor egy konkrét gyakorlati módszert mutatott be, az úgynevezett SWOT analízist. Ez a mozaikszó négy tényező együttes vizsgálatát jelentette. Strength - Erősségek; Weakness - Gyengeségek; Opportunity - Lehetőségek; Threat - Veszélyek. 25 kérdés jelentette azt az alapot, amelyek mentén megvizsgáltuk a gyülekezeti életünket és minden technikai illetve infrastrukturális adottságunkat. Ezek alapján örömmel meglátni értékeinket, reményteljes volt az előttünk álló és kínálkozó lehetőségekre tekinteni, ugyanakkor a Presbitérium növekedési lehetőséget látott a gyengeségekben és elhatározta, hogy fokozottan fog figyelni a veszélyforrásokra is. Engedtesse meg, hogy beszámolómban közöljük a vizsgálat alapját képező 25 kérdést.

1. Meghatározó-e a szerepe a gyülekezetnek?

2. Mit látnak mások rajtunk?

3. Jól érzik-e magukat mások a tplomunkban?

4. Tapasztalataink szerint visszajönnek-e azok, akik egyszer eljönnek hozzánk?

5. Milyen az infrastrukturánk?

Épületek, technika, parkolók

6. Milyen a kommunikációnk?

Internet, telefon, nyomtatott sajtó, személyes beszélgetés

7. Elérhetőek vagyunk-e?

8. Tudunk-e rendelkezésre állni?

9. Miben vagyunk egyediek?

10. Jónak mondhatóak-e az anyagi lehetőségeink?

11. Hogyan tudjuk menedzselni?

12. Megjelenik-e a szakmaiság a szolgálatunkban?

13. Mely területen lenne szükség nagyobb szakmaiságra?

14. Van-e jövőorientált perspektívánk?

15. Mennyire hosszútávúak az elképzeléseink?

16. Mely szolgálati területeken lenne szükség nagyobb jelenlételre?

17. Mely területeken van lehetőség az előrelépésre?

18. Mely területeken nincs lehetőség az előrelépésre?

19. Hogyan értékelhetjük megjelenésünket?

Megemlékezés az 1956-os forradalomról

A konferenciát irányító dr. Pétró László

20. Szükséges-e megjeleni új szolgálati területeken?

21. Milyen gyorsan reagálunk a társadalom rövid és hosszú távú változásaira? (pl. Covid, demográfia)

22. Meg tudjuk-e szólítani környezetünket?

23. Közös élmények vannak-e a közösségen belül?

24. Közös bizonyoságtételek megtörténnek-e?

25. Mi a legrosszabb dolog, ami a közeljövőben történhet velünk?

A kérdések megválaszolását közös értékelés követte, ugyanis a kategóriáknak megfelelően négy kiscsoportban minden választ értékeltünk, amelyből kidolgoztunk egy minimum stratégiát. Ezt követte a munka legnehezebb része, ugyanis minden csoportban a három legmagasabb pontszámot kapó erősséget, lehetőséget, gyengeséget és veszélyt kellett úgy értékelnünk, hogy a következő irányelvek érvényesüljenek: 1. Szeretnénk a lehetőségeinket még jobban kihasználni az előnyök bővítésére. 2. Szeretnénk a lehetőségeinkre építeni, hogy ellensúlyozzuk a ránk

váró veszélyeket. 3. Szeretnénk az erősségeinket használni a veszélyforrások enyhítésére. 4. Szeretnénk csökkenteni a gyengeségeinket, hogy elkerüljük a veszélyt. Ezek alapján 16 következtetésre jutottunk, ami a cselekvési tervünk alapjául szolgál majd a jövőben. Örömmel és szeretettel közöljük ezt a 16 irányelvet, amelyre a Presbitérium jutott ezen a csendes hétvégén és amelyek legsürgősebb és legfontosabb gyülekezetépítési feladatként várnak ránk.

1. Nyomtatott sajtó környezetünkben való terjesztése minél szélesebb körben.

2. Észre kell vennünk a környezetünket.

3. Infrastruktúránkat használni kell a környezet megszólítása érdekében.

4. Nem szabad megfélemleni a velünk kapcsolatba kerülők kíséretéről.

5. Helyiségeinkben törekednünk kell a bizonyoságtévő alkalmak megteremtésére.

6. Meg kell találnunk azokat a helyeket, ahol a fiatalok vannak.

7. A fiatalok előtt példamutató, hiteles és bizonyoságtévő életet kell élnünk.

8. Presbitériumunk és munkatársi közösségeink kapcsolatának erősítése.

9. Erősödnünk kell a betegek látogatásában.

10. A gyülekezetet rá kell szoktatni arra, hogy jobban érdeklődjünk egymás iránt.

11. Könyvesboltunkat minél hamarabb a gyülekezet szolgálatába kell állítani.

12. Minél hamarabb és minél többet foglalkoznunk kell a fiatalokkal.

13. Rendszeresen foglalkoznunk kell a gazdasági környezetünkkel.

14. Olyan alkalmak szervezése, amelyek vonzóak a fiatalok számára.

15. Jó példával kell elől járni a fiatalok előtt az adakozás, egyházfenntartói járulék kapcsán, és bátorítani kell őket a választói névjegyzékbe való bekerülésre.

16. A munkatársak aktív gyülekezeti tagokká való segítése.

(Folytatás a 6. oldalon)

Presbiteri csendes hétvége Szegeden

(Folytatás az 5. oldalról)

A munka elvégzését követően már sokkal kötetlenebb volt a hangulat. A bőséges ebédet követően városnézésre indultunk, ugyanis egy kisvonatos utazást igényeltünk, amelyen Szeged minden látványosságát megtekinthettük. Ezt követően közösen látogattunk el a Fogadalmi Templomba, aminek az építésére az 1879-es árvíz átélését követően tett ígéretet Szeged városa. A Szegedi Dómként ismert templomot kívül és belül is megcsodáltuk. Ezt követően egészen vacsoráig szabad programon vehettünk részt, amelyen mindenki a számára legkellemesebb feltöltődési módot választotta. Örömmel figyeltük a kialakuló presbiteri barátságokat, amelyek egyértelmű hozadékaik lettek ennek az útnak. Az este már viszonylagos csendességben, de nagy örömben telt el. Nem feledkeztünk meg arról sem, hogy az 1956-os eseményekről is megemlékezzünk. A szállodában saját emlékműsort tartottunk beosztott lelkipásztoraink, presbiteraink és hivatalvezetőink részvételével.

A szombati napon már a kirándulás volt a főszerep. A szállodából való elindulást követően Ópusztaszer volt az úti cél. Itt két igen látványos attrakciót is megtekinthettünk. Viszonylag új a Nemzeti Történelmi Emlékpark kínálatában a Magyarország történetét bemutató 3 dimenziós film, amely a történelmi eseményekhez hűen, látványos elemeken keresztül ismerteti meg nemzetünk múltját. S ha ott jár valaki, akkor természetesen kihagyhatatlan a Feszty-körkép megtekintése a magyarok bejövételéről. A látványos és impozáns látvány teljesen magával ragadta a Presbitériumot.

Összességében elmondható, hogy egy nagyon tartalmas és szép út volt. Ha abból az irányból közelítenénk meg a hétvége értékelését, hogy elérte-e a célját, akkor minden bizonnyal arra a megállapításra jutnánk, hogy igen, sőt sokkal több hozadéka is volt a vártnál. Már önmagában óriási dolog az a tény,

Fotók: Nagy Miklós

A szegedi Dóm előtt gyülekezetünk világi és vallási vezetői valamint a tisztségviselők

Városi vonaton lehetett Szegeddel ismerkedni

Klebsberg Kunó kriptája az altemplomban

Maszkban a lelkész nő

Ópusztaszer. A vezérek előtt fotósunk

hogy egy Presbitérium 16 reális és jól átgondolt célt meg tud fogalmazni. Már önmagában az hatalmas eredmény, hogy a presbiterek tudták a saját gyülekezetük helyzetét teljesen objektíven értékelni és kimondani, hogy mely területek azok, ahol szükség van az előrelépésre vagy éppen a megerősödéssre. És már önmagában azért érdemes volt részt venni az alkalmon, hogy szembesüljünk az értékeinkkel, hiszen ahol ismerik az értékeket, ott lesznek célok és ott lesz egyértelmű a haladás iránya is. Mindezeket túl pedig nagyon is időszerű volt a Presbitérium számára egy olyan közösségformáló hétvége, amikor is jobban megismertük egymást és ezáltal a jövőben egy kicsit jobban benne lehet-

tünk majd egymás életében. Hogyan is lesz a folytatás? Már az otlétünk alatt is többen feltették ezt a kérdést. Annyi bizonyos, hogy a mostani eredményeket komolyan kell vennünk és azokra minden tekintetben építeni kell majd. Annyi is bizonyos, hogy együtt, közös döntésekkel kell haladni előre, jól és pontosan meghatározva a célokat. De a legfontosabb az, hogy ezután se szűnjünk meg Isten kegyelmébe ajánlani a gyülekezetet. Vezessen Isten ezután is bennünket ezen az úton!

DR. PETRÓ LÁSZLÓ

Lorántffys diák a régió legjobb szónoka

Az ELTE Nyelvtudományi Intézete által szervezett Eötvös József kárpát-medencei középiskolai szónokversenyen Pölcz Krisztina 12. osztályos tanuló a nyugat-magyarországi régió első helyezettjeként jutott a döntőbe.

Ebben a tanévben külön nehézséget jelentett, hogy digitálisan kellett szónokolni egy Giorgio Armani olasz divattervező stílusról és egyéniségéről szóló gondolatához kapcsolódóan. A kárpát-medencei döntő szeptember 23-án 15 órakor zajlott, szintén digitális keretek között. Krisztina 20 versenyzővel mérte össze tudását, és 10-ként hirdették eredményét. A zsűri külön kiemelte a szuggesztív előadásmódot, könyveket és füzeteket valamint bögrét is kapott az ELTE reklámanyagaként. Pölcz Krisztina nagyszerű eredményével a református retorika XXI. században is meglévő erejét is bizonyította, iskolánk hírnevét öregbítette, munkájához gratulálunk!

Pölcz Krisztina sikere

NÓGRÁDINÉ PÓCS LUJZA FELKÉSZÍTŐ TANÁR

Szeretethíd 2020. Lorántffy

A Magyar Református Szeretetszolgálat idén is meghirdette a Szeretethidat. A hívó szóra évek óta rendszeresen megmozdul iskolánk gimnáziumi tagozata és csatlakozik az önkéntes napok idején a segítőkhoz.

Az osztályok mindig találnak olyan helyet, alkalmat, ahol hidat építhetnek szeretetből valakik felé.

A kilencedik osztály a „nemluxustáska” kampány kiírásához hasonlóan egy-egy táskányi tisztálkodási szert, eszközt gyűjtött. A tizedikesek egy tehetséges, de nehéz sorsú diák és családja számára fogadták az adományokat. Az őszi lomb összegyűjtését, az udvar rendbetételét a tizenegyedikesek végezték.

A Mélyben és Reményben Alapít-

A 9. osztályosok az elkészített csomagokkal

A 12. osztály adománya

vány munkáját ismerték meg a tizenkettedikesek: sok doboznyi élelmiszeradományt gyűjtöttek és vittek el a központjukba.

Hálás szívvel köszönöm gimnazistáinknak, osztályfőnökeiknek és az őket támogató pedagógusainknak a szeretetszolgálatot!

DR. FARKASNÉ PAPP ÁGNES IGAZGATÓ H.

Elkészült az alsós játszótér

Vidáman és boldogan léphettek át az iskola kapuját az alsós diákjaink a tanévnyitóra, hiszen öt hónap után izgatottan várták már a találkozást társaikkal és tanítóikkal. Ezentúl rendkívüli öröm volt minden kisgyermek számára az is, hogy gyönyörű szép színes játszótér fogadta őket az iskolaudvaron. Régi vágyunk teljesült az új iskolaépületbe való átköltözés óta. A

pályázati pénzből megújult új játszótéren helyet kapott egy nagy vár

két csúszdával, köteles mászóka, 4 üléses hinta, mérleghinta és ügyességi pálya. Örömmel látjuk, hogy minden szünetben és délutáni szabadidőben sokan, szívesen játszanak, mozognak a puha borítással fedett játszótéren.

Hálás szívvel köszönjük, igyekszünk vigyázni rá, hogy sokáig használhassuk!

GÁSPÁRNÉ SZÁNTÓ ILDIKÓ TANÍTÓ

Idősek hónapja az Otthonban

Idén rendhagyó módon tudtuk megünnepelni az Idősek Hónapját. Az elmúlt években vendégek hada lepte el ilyenkor Otthonainkat, a vírus adta bezártság miatt saját magunkra számíhattunk.

Mindkét Otthonban áhítattal egybekötött rövid köszöntővel jeleztük lakóinknak, hogy idén sem feledkeztünk meg róluk. A Csertán Otthonban Kiss Gyöngyi intézményi lelkész, Taszáron az Ikafalvi Otthonban dr. Petró László vezető lelkipásztor hirdette az Igét, majd kolléganőimmel közösen biztattuk az egybegyűlteket, hogy az idős korok is felfedezhetjük a szépségeit.

A Lorántffy Iskola 3. osztályos tanulói köszöntötték Otthonaink Lakóit. Igaz, hogy nem személyes jelenléttel, de nagy köszönettel vetjük, hogy nem feledkeztek meg rólunk, hogy vetítón keresztül, de láthattuk, hallhattuk őket.

Ebben az évben is megrendezésre került a Csertán Márton Otthonban a szüreti multság, amin jelen volt dr. Petró László lelkipásztorunk is. Mind lakók, mind dolgozók készültünk egy rövid műsorral. Tóth Szilvia kolléganő erre az alkalomra íródott köszöntőjével színesítette a délutánt. Lakóink egy része szüreti dalsokkal készült, amelyhez természetesen a többség is csatlakozott énekszóval. Kemény Lajosné és Juszt Andrásné pedig verssel köszöntötte az egybegyűlteket. A finom ebéd elfogyasztása után voltak, akik táncrea is perdültek.

A javarészt jó időnek köszönhetően mindkét Otthonunkban sokat tartózkodtak kint lakóink az udvaron, kertészkedve, virágokkal színesítve körülöttünk a környezetet, melyet ezúton is hálás szívvel köszönök a szorgos kezeknek.

Kiss Gyöngyi intézményi lelkész és Molnár Krisztina terápiai munkatárs gondoskodtak arról, hogy ne legyenek unalmasak az őszi napok sem. Előadásokkal, vetítésekkel, kreatív foglalkozásokkal, beszélgetésekkel színesítették a mindennapokat.

Egy borongós hétfői napon dr. Petró László lelkipásztorunk hagyományt teremtő csendes napra

A hajmási találkozó közelebb hozta egymáshoz az Ikafalvi és a Csertán Otthon dolgozóit

Nagy izgalmakat hozott a tekeverseny

A csocsóviadal is nagyon népszerű volt

Egy idős otthonlakót köszöntöttek

Jól sikerült a szüreti multság

hívta a két idősotthon dolgozóit Hajmásra, a Zselici Szabadidőközpontba. Különleges napot tölthetünk el együtt. Azért is mondható egyedinek, mert az elmúlt 13 évben nem volt rá példa. Köszönhető ez Nagytiszteletű úrnak, aki fontosnak tartotta, hogy az intézmények életében erre is sor kerüljön. Nagy élményben volt mindnyájunknak része. Reggeli áhítattal kezdtünk, majd rövid előadást hallhattunk „A munkánk a hivatásunk” címmel.

Ezek után interaktív „ismerkedős” feladatokat kaptunk, melynek megoldása szintén vidámsággal telt. Volt egy olyan nap, ahol egy kicsit jobban oda tudtunk figyelni egymásra.

Volt aki táncrea perdült a szüreti alkalmon

A közös ebéd elfogyasztása után délutánunk kötetlenebbül, de mégis együtt, szabadidős tevékenységgel zárult nagyon jó hangulatban. Hálás vagyok az Úr Istennek, hogy egyengeti utunkat.

HALÁSZ DIÁNA OTTHONVEZETŐ

Bemutatkozik az ápolási igazgató

És érezzék egy kézfogásról rólad, hogy jót akarsz, és te is tiszta jó vagy, s egy tekintetük elhitesse veled: szép dolgokért élsz - és érdemes élned.

Váci Mihály

TOKODI ATTILA vagyok, Komlón születtem, gyermekkoromat is itt töltöttem és jelenleg is itt élek a feleségemmel, 14 éves leánygyermekemmel, Zsófiával és 6 éves Bogyó kutyámmal.

Középfokú tanulmányaimat Komlón végeztem az akkori egészségügyi szakközépiskolában, majd elvégeztem a technikus képzést. Ezután a komlói kórház újonnan induló ápolási osztályán dolgoztam először ápolóként, majd vezető helyettesként. Dolgoztam több házi orvos mellett körzeti ápolóként Pécsen.

Folyamatosan képeztem magam és a PTE Egészségtudományi Karán szereztem diplomás ápolói végzettséget. Jelenleg a kiterjesztett hatáskörű ápoló képzésre járok, mint mesterszakos hallgató.

Még a diploma megszerzése közben felkértek, vegyek részt az egyetemi oktatásban és ennek kerete-

in belül éveken át oktattam az egyetemen ápolástan gyakorlati tárgyakat. Jelenleg a középszintű egészségügyi oktatásban is aktívan kiveszem a részem, oktatok a Pécsi Tudományegyetem pécsi és kaposvári szakképző intézményeiben szociális gondozókat, asszisztenseket és ápolókat.

A Magyar Egészségügyi Kamara vizsgabizottsági tagsága révén az elmúlt években több alkalommal vettem részt a középfokú ápolóképzés záróvizsgáin. Foglalkozási rehabilitációs szakértőként is dolgozom, ahol többnyire intézményi akkreditációs eljárásokban és a rehabilitációs szolgáltatások minősítésében járok el.

Korábbi munkahelyemen egy 100 fős egyházi fenntartású bentlakásos intézmény ápolási vezetője voltam.

Augusztus 1-től kaptam megítélt felkérést, hogy ápolási igazgatóként vezessem a Csertán Márton Otthon ápolásszakmai tevékenységét. Úgy vélem, ezalatt a rövid idő alatt is kézzelfogható eredményeket értünk el például a krónikus sebek kezelésében, a mobilizálásban.

Hosszú távú terveim között szerepel az intézmény szakápolási tevékenység végzésére irányuló engedélyének megszerzése, mely hozzájárul az otthon lakóinak még biztonságosabb helyben történő minőségi ápolásához.

Eseménynaptár

Akiket elszólított az Úr

szeptember 30. és október 31. között 2 személy
a temetés időpontja

Czink Károlyné	(1925.08.06.)	10.02.
Takács Istvánné	(1950.03.05.)	10.05.

Kereszteltek

május 20. és október 31. között 22 gyermek
a keresztelés időpontja

Potó Dániel	(2018.07.17.)	07.19.
Tóth Luca Anna	(2020.04.02.)	07.19.
Hatta Róza	(2019.02.08.)	08.02.
Györfi Bertalan	(2019.06.10.)	08.08.
Györfi Róza	(2019.06.10.)	08.08.
Horváth Balázs Norbert	(2018.02.20.)	08.09.
Horváth Gábor Ádám	(2016.06.16.)	08.09.
Subicz Zsófia Dorottya	(2019.10.02.)	08.09.
Sovák Emma Flóra	(2020.03.06.)	08.23.
Bogdán Márk Marcell	(2020.02.10.)	08.23.
Balázs Noémi	(2014.05.15.)	08.23.
Balázs Bercel	(2018.08.15.)	08.23.
Papp Liza Fruzsina	(2006.12.05.)	09.20.
Bognár Mátyás	(2007.06.02.)	10.11.
Husztik Zsófia	(2006.12.16.)	10.11.
Márkus Márton	(2007.01.05.)	10.11.
Somogyvári Kincső	(2007.12.28.)	10.11.

Takács Gergő	(2007.03.03.)	10.11.
Takács Máté	(2007.03.03.)	10.11.
Sámóczi Zsolt	(2019.07.03.)	10.18.
Sámóczi Hanna	(2019.07.03.)	10.18.
Karamanolisz Rea	(2019.11.12.)	10.18.

Házasságot kötött

május 20. és október 31. között 4 pár
a házasságkötés időpontja

Szilágyi Tamás László (ref.) és Koller Nikolett (-)	06.27.
Gáspár Bálint (r.kat.) és Ágoston Gabriella (ref.)	07.18.
Györfi András Ákos (ref.) és Tóth Mónika (r.kat.)	08.08.
Szalai János (r.kat.) és Kacs Katalin (ref.)	08.08.

MEGHÍVÓ

A Kaposvári Református Egyházközség szeretettel meghívja Önt a Lestyan Ferenc Református Vendégház (Kossuth L. u. 26.) ünnepi megnyitójára október 30-án.

Program:

16:30 (Vendégház) Ünnepélyes táblaavatás
Köszöntő

17:30 (Templom) Reformációi gálaest

Közreműködnek: Fándly Csaba színművész; Mészáros Sára Jászai Mari-díjas színművész; Szalma Tamás Jászai Mari-díjas színművész; Sasvári Sándor Jászai Mari-díjas színművész; Sáfár Mónika Jászai Mari-díjas színművész; Lugosi György színművész

Elköszön a gyülekezet kántora

Bellai Zoltán kántor szeptember 22-i levelében közölte gyülekeztünk vezetésével, hogy az itteni állását október 31-ig látja el. Az alábbiakban elköszönő levelét közöljük.

Kedves Testvéreim, Szeretett Gyülekezet!

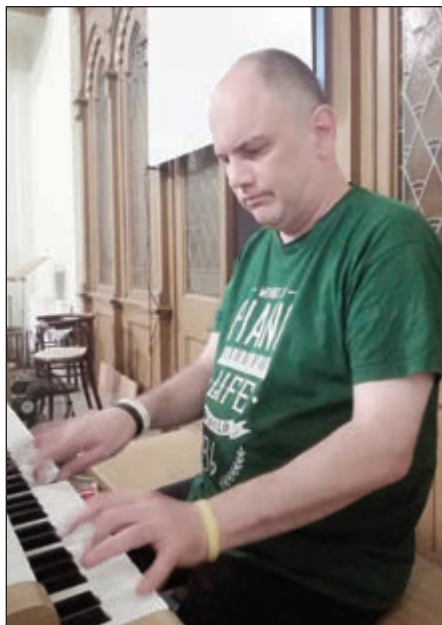
Aki egy kicsit is ismer, az tudja, hogy soha nem beszélek papírról. Most mégis kénytelen vagyok megtenni, mert nem szeretnék senkit kihagyni, aki fontos volt számomra ebben a 34 évben. Ahogy az István, a király című rockoperában elhangzik: „Oly nehéz a választás”. Most sincs ez másképp, hiszen annyi fontos ember lépett az életembe ebben a harmincnégy esztendőben, hogy ha valaki kimarad, tőle ezúton is elnézést kérek.

Mindenek előtt három embertől köszönök el, akik már az Isten tenyerén vannak. Édesapámtól, aki mindig mellettem állt, és – lehet, pogány dolog – de úgy érzem, hogy onnan felülről bele-bele igazít most is a dolgaimba. Magai Istvántól, akinek a szeretete és alázata mindig példa lesz előttem. Idősebb Fekete László kántorunktól, elődömtől, akire csak tisztelettel és szeretettel tudok gondolni. Mindhármuk emléke legyen áldott!

Itt az ideje, hogy a még köztünk lévőkről is szóljak. Elsőként hadd említsem Édesanyámat, aki Istenbe vetett erejével itt van köztünk, a mai napig szolgálatra készen. Szólnom kell Biczó Katalinról és Sashalmi Valériáról, akiknek a közösségeikben mindig otthon éreztem magam. Szólnom kell a gyülekezetünk kórusáról, akikkel, ha ritkábban is, de mindig együtt tudtunk dolgozni.

Nagy szeretettel szólok ahhoz az emberhez, aki – ha kellett – kántor volt helyettem is. Akármilyen messzire is költözöm, hiszem, hogy a magyar népdalkincset együtt őrizzük majd a távolságtól függetlenül. Sajtiné Kis Katalin, köszönöm.

Szólnom kell szolgatársaimról, Magyarné Seres Gabrielláról, Kiss Gyöngyiről és Szabó Gergelyről,

akikkel – remélem, ők sem látják ezt másként – áldottan tudtunk együtt munkálkodni.

Dr. Petró László Nagytiszteletű Úr felé fordulok most, akivel – remé-

lem, hogy Ő is így gondolja – sikerült hasznosan és áldásosan együtt munkálkodni az utóbbi hónapokban az Isten ügyén, és akinek a megértése és empátiája végett magam személyesen is sokat köszönhetek. Isten áldja meg szolgálatodat és családot.

Szólnom kell a Csertán Márton Otthonban mindmáig és egykor dolgozó munkatársaimról, boldog vagyok, hogy velük szolgálhattam, sokat hordozom őket ebben a számukra különösen nehéz időkből imádságaimban. Ugyanez vonatkozik az iskolánkra, engedtessek meg, hogy itt külön kiemeljek valakit, akivel – azt gondolom – sokat tettünk le az asztalra az Örökkévaló segítségével: Kocsi Zsuzsanna igazgatóhelyettest.

Szólnom kell az Egyházi Pályázatok Kft.-ről, és annak vezetőjéről, Bellai Veronika nővéremről. Sokat kaptam Tőle, remélem, hogy egyszer eljön az ideje, hogy viszonozhatom.

Hasonló szeretettel és hálával fordulok dr. Fekete László főgondnok úr és kedves felesége, Olga felé. Ez a történet már nem hónapokról, hanem valóban harmincnégy évről szól. Hála és köszönet érte. Úgyis szintén nagy szeretettel és megbecsüléssel szólok dr. Tapazdi Tamás gondnok úrhoz, akit – most már nem titok – annak idején én jelöltem presbiternek. Nem bántam meg.

A tisztelt gyülekezet nyilván úgy véli, hogy túl sok a szöveg, de két ember még hiányzik belőle. Szólnom kell Dr. Visky Annáról, aki fáradtságot nem ismerve mellettem állt életem legnehezebb perceiben. Hála érte! Végül szólnom kell arról, aki „elrabolt” ettől a közösségtől, de egyrészt tette ezt azzal a tudattal, hogy ide mindig hazajövünk, másrészt – az Örökkévaló segítségével – megmentette az életembe vetett reménységemet, szeretett Feleségem, Bellainé Kiss Szilvia, Isten hozott az életemben.

A 127. zsoltár szavaival köszönök el: „Akit az Úr szeret, annak álmában is ad eleget.”

Isten áldja meg a gyülekezetet!

Első konfirmáció a családjunkban

Római katolikus vallású szülők vagyunk, gyermekünket kisgyermekkorában a katolikus egyház szertartása szerint kereszteltük.

Kereszteléskor a keresztszülőkkel közösen fogadalmat tettünk arról, hogy gyermeküket úgy neveljük és neveltetjük, hogy tartsa meg Isten parancsait: úgy szeresse Istent és embertársait, ahogy Krisztus Urunk tanította. Felső tagozatba lépésekor érkezett el az idő, hogy döntést hozzunk arról, melyik úton szeretnénk folytatni vallási

ismereteinek bővítését. Az általános iskola szeretetteljes légköre, stabil normarendszere segített a választásban, hogy konfirmációval tegyen vallást hitéről. Az Ő döntése volt, a mi támogatásunkkal.

Büszkén néztem, ahogy társaival együtt vizsgáztak a tanultakból és tettek bizonyosságot hitükről, majd megerősítik Krisztushoz és a református egyházhoz való tartozásukat azzal, hogy fogadalmat tesznek.

Családi körben ünnepeltünk, ahol egy-egy személyes kedvesség

mellett, igyekeztünk olyan ajándékokkal is jutalmazni, ami mindig emlékezteti a fogadalmára. Édesanyjaként, én egy Igével köszöntöttem, amit képkeretben nyújtottam át neki:

„Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt” (Máté 10, 32). Ettől a naptól kezdve Jézus védeltsége alatt áll, sosem kell egyedül szembenéznie semmivel. Ahol Mi nem tudunk vele lenni, Jézus ott is Vele lesz.

ÓVÁRI HELÉNA SZÜLŐ

A több generációs református családban

Mit jelent egy „több generációs” református családban a konfirmáció?

Erre válaszolni könnyű is, meg nehéz is. Ami a válasz könnyűségét okozza, ugyanaz okozza a nehézséget is. Könnyen mondhatjuk, hogy beleszülettünk, nekünk ez így természetes. Ugyanakkor nehéz is, hiszen újra és újra át kell

élni, nem elég a „hagyományokra” hivatkozni, hagyatkozni. Esetünkben az éppen konfirmáló generáció anyai ükapja(i) református (kántor)tanítók, dédapjuk református lelkipásztor volt.

A parókiák légköre máig ható impulzusokat adott ennek a családnak.

Természetes volt a templom, a

Dr. Költő Gyula
református lelkész
dédnagyapja

gyülekezeti közösség. Abban az időszakban is templomlátogató, hívő család voltunk, amikor egy tanítónak akár az állásába is kerülhetett a templomba járás.

Isten iránti hálás lélekkel mondhatjuk azonban, hogy ez a „kötelezőség” családjunkban soha nem nyomta rá a bélyegét vallásunk gyakorlásá-

ra. Így volt és van ez a jelenlegi konfirmáló gyermekeim esetében is. Természetesen, az iskola választás már önmagában is jelentett orientálást, de soha sem „nyomásgyakorlást”. Ők már nem találkozhattak közvetlenül déd- és ükszüleikkel, de találkozhattak tárgyi és szellemi hagyatékukkal, mely meghatározó lehetett számukra is. Úgy hisszük,

Bellai Zoltán lelkipásztor keresztelte Csirisznyák Annát és Zsófit 2007-ben

és érezzük, hogy a konfirmáció számukra is azt jelenti, amit a mi számunkra annak idején, hogy elkezdődhet egy teljesen önálló viszonyulás hitünkhöz, mely reményeink szerint a „konfirmáció” jelentése szerinti megújulást, megerősítést jelent életükben.

KÖLTŐ ZSUZSA SZÜLŐ

Mit jelent számunkra a konfirmáció?

Hosszú, izgalommal és várakozással teli időszak után lekonfirmáltunk. Számunkra viszont ez az ünnepi alkalom nem azt jelenti, hogy ezzel valami befejeződött, lezárult és többet nem kell templomba járnunk. Sokkal inkább arra kell törekednünk, hogy Istennek

tetsző életet éljünk. A gyülekezet teljes értékű tagjai lettünk. Ez arra buzdít bennünket, hogy még többet járjunk templomba, jobban bekapcsolódjunk a gyülekezet alkalmába. Úgy érezzük, hogy Isten seregének tagjai vagyunk és hűségessnek kell lennünk hozzá.

Vallást tettünk hitünkről és hiszünk, hogy az Úr arra hív minket, hogy hitünkkel példát mutassunk társainknak is.

PÉTER-LICHTENBERGER ÁDÁM ÉS
SKOBRÁK ISTVÁN
8A OSZTÁLYOS TANULÓK

Konfirmáció gyülekezetünkben

Október 11-én, vasárnap délelőtt ünnepi istentisztelet keretében 42 fiatal tett konfirmációi fogadalmat gyülekezetünkben. Előtte nap délutánján szüleik, tanáraik és a presbitérium közössége előtt példás feleletekkel bizonyították tudásukat a vizsga alkalmával. Gyülekezetünkben Magyar né Seres Gabriella lelkipásztor, iskolánkban Kocsi Zsuzsanna hitoktató volt a gyerekek felkészítője.

Sok szempontból más volt az idei konfirmáció. Ahogyan a koronavírus átírta mindennapi életünk forgatókönyvét, úgy tavaszi konfirmációnk is elmaradt gyülekezetünkben. Ezzel nem csak a felkészülés ideje növekedett meg hónapokkal, de az utolsó pillanatokig aggódtunk és imádkoztunk konfirmandusainkért és szeretteikért, hogy mindnyájan egészségesen ott tudjanak lenni alkalmunkon.

Bár református egyházunk liturgiája szerint megvan a konfirmációs istentisztelet szép rendje, Dr. Petró László nagytiszteletű úr „apró, finom” változtatásai még meghittebbé, személyesebbé tették alkalmunkat. Mindez már a vizsgát megelőző időszakban is megmutatkozott, mikor iskolai hittanóra keretében találkozott a gyerekekkel, illetve péntek délután templomi főpróbaára hívta őket. Az istentisztelet keretében Nagytiszteletű úr és Magyar né Seres Gabriella lelkészasszony egyenként, kézrátétellel 1-1 igével áldották meg őket s válhattak ezáltal gyülekezetünk felnőtt tagjaivá.

A gyülekezet nevében Dr. Tapazdi Tamás gondnok úr majd Lorántffy- s diáktársaik köszöntötték őket.

Hitoktatóként nagy feladattal bíz meg bennünket az Úristen a gyermekek több éves „terelgetése” során. Hiszen nem csak tudást, hanem szívet-lelket kell formálnunk a Szentlélek segítségével. A kijelölt kérdések és válaszok megtanulásán túl, rengeteg beszélgetés, bizonyosság, máskor kételkedés és mégis odafordulás jellemezte óráinkat.

És legalább ennyire fontos a gyere-

A szombati vizsgán a gyülekezeti házban

Sokan jelen voltak az ünnepi alkalmon

A járvány miatt mindenki maszkot viselt

rekek családjainak támogatása is. Részben a gyerekeken keresztül, részben pedig személyen megismertetni és elfogadtatni velük konfirmációnkat. Éppen ezért most két kedves édesanya és család írásán keresztül szeretnénk ezeket a kötődéseket kicsit bemutatni. (A 7. oldalon olvashatják.)

Míg egyikőjük családjában lányaik konfirmációja a lelkész felmenők kapcsán családi örökség, addig a másik családban iskolánkon keresztül „lettek” reformátusok.

Fogadják szeretettel írásukat és konfirmált fiataljaink életét pedig hordozzák imádságos szeretettel!

**KOCSI ZSUZSANNA HITOKTATÓ,
A KÉPEKET NAGY MIKLÓS KÉSZÍTETTE**

Bognár Máttyás keresztelője

Az úrasztalát körbeállták a konfirmandusok

Dr. Petró László lelkipásztor áldást oszt

Dr. Petró László köszönti a felkészítőket

Dr. Petró László hirdette az ígét

A fiatalok egy-egy igét kaptak útravalóul

Bank Benedek (2007.07.16.) „Higgyetek, hogy mindazt, amiért imádkoztok, és amit kértek, megkapjátok, és meg is adatik nektek.” Mk 11,24

Bellai András (2006.04.18.) Minden féltve őrzött dolognál jobban óvd szívedet, mert onnan indul ki az élet! Péld. 4,23

Bellai Gergő (2006.04.18.) „Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet, amelyre elhívtátl, amelyről vallást tettél szép hitvallással sok tanú előtt.” 1Tim 6, 12

Bellai Zente (2006.04.18.) „Légy hí mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.” Jel 2,10

Bogdán Eszter (2007.03.01.) „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbenem.” Jn 14,1

Bognár Máttyás (2007.06.02.) „Közel van az ÚR mindenkihez, aki hívja, mindenkihez, aki igazán hívja.” Zsolt 145,18

Csajági Barnabás (2006.07.30.) „Akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál.” Róm 8, 28

Csirisznyák Anna (2006.06.29.) „Bölcscs teszek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. Tanácsot adok, rajtad lesz a szemem.” Zsolt 32,8

Csirisznyák Zsófi (2006.06.29.) „Boldog mindenki, aki az Urat féli, és az ő útjain jár.” Zsolt 128, 1

Dezső László (2006.09.11.) „Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő és a szeretet lelkét.” 2Tim 1, 7

Domokos Csanád Ákos (2006.11.27.) „Az ÚR a te őriződ, az ÚR a te oltalmad jobb kezded felől. Nem árt neked nappal a nap, sem éjjel a hold.” Zsolt 121, 5

Domokos Kincső Virág (2006.11.27.) „Boldog az az ember, akinek te vagy ereje, aki a te utaidra gondol.” Zsolt 84,6

Domokos Liza Jázmin (2007.01.26.) „Mert én hűségben bízom, szívből ujjongok, hogy megsegítesz. Éneklek az ÚRnak, mert jót tett velem.” Zsolt 13,6

Ernst Flóra (2007.01.17.) „Erőm és pajzsom az Úr, benne bízik szívem. Ő megsegített, ezért vidám a szívem.” Zsolt 28,7

Fülöp Álmos Barnabás (2006.09.13.) „Maga az Úr megy előtted, ő lesz veled. Nem hagy el téged, és nem marad el tőled.” 5Móz 31, 8

Galambo Erzsébet Izabella (2006.06.01.) „Akik az ÚRban bíznak, olyanok, mint a Sion hegye, amely nem inog, hanem örökre megáll.” Zsolt 125, 1

Horváth Roland (2006.04.13.) „Gyönyörködik az Úrban, és megadja szíved kérését.” Zsolt 37, 4

Husztik Zsófia (2006.12.16.) „Az istenfélőkben gyönyörködik az Úr, azokban, akik az ő szeretetében bíznak.” Zsolt 147, 11

Illés Eszter (2007.07.07.) „Örök szeretettel szerettelek, azért vontalak magamhoz hűségesen.” Jer 31,3

Kalancs Zsófia (2006.09.03.) „Boldog ember az, aki az Úrba veti bizodalját...” Zsolt 40,5

Keszkenő Attila (2006.04.10.) „Minden gondolatok óréa vessétek, mert neki gondja van rátok.” 1Pt 5,7

Kovács Levente Koppány (2006.10.05.) „Az ÚR, az én Uram ad nekem erőt, olyan ná teszi lábamat, mint a szarvasokét, és magaslatokon enged járni engem.” Hab 3,19

Márkus Márton (2007.01.05.) „Adjatok hálát az ÚRnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!” 1Kór 16,34

Nábrádi Júlia (2006.07.26.) „Mert aki engem megtalál, az életet találja meg, és kegyelmet nyer az Úrtól.” Péld 8,35

Nagy Liliána (2006.11.20.) „Mielőtt az anyaméhben megformáltalak, már ismertelek, és mielőtt a világra jöttél, magamnak választottalak.” Jer 1,5

Nemes Rita Jázmin (2007.07.18.) „Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az ÚR, mindenütt, amerre csak jársz.” Józ 1,9

Orsós Tifáni Dorina (2007.03.24.) „Mert te, URam, megáldod az igazat, körülveszed kegyelmeddel, mint pajzssal.” Zsolt 5,13

Óri Nóra (2007.06.04.) „Mert az ember azt nézi, ami szeme előtt van, de az Úr azt nézi, mi a szívbén van.” 1Sám 16,7

Paizs Janka (2006.06.07.) „Beteljesíti az őt félőknek kívánságát; kiáltásukat meghallgatja és megsegíti őket.” Zsolt 14,9

Papp Liza Fruzsina (2006.12.05.) „Várjad az Urat, légy erős; bátorodjék szíved és várjad az Urat.” Zsolt 27,14

Péter-Lichtenberger Ádám (2007.02.18.) „Áldott vagy te, URam! Taníts meg rendelkezéseidre!” Zsolt 119,2

Skobrák István (2007.02.12.) „Az értelmesekek fényleni fognak, mint a fénylő égbolt, és akik sokakat igazságra vezettek, mint a csillagok, mindörökké.” Dán 12,3

Skobrák Levente (2005.04.23.) „Várom az URat, várja a lelkem, és bízom ígéréteben.” Zsolt 130,5

Somogyvári Kincső (2007.12.28.) „Kérjetekek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitattik nektek.” Mt 7,7

Spingár Réka Napsugár (2006.02.05.) „Légy bizalommal Istenhez, békülj meg vele, mert ennek jó eredménye lesz.” Jób 22,21

Szabó Csongor Tamás (2006.03.19.) „Aho gyan engem szeretett az Atya, úgy szerettek én is titeket: maradjatok meg az én szeretetemben!” Ján 15,9

Szanda Bálint (2006.09.26.) „Boldogok a szelídek, mert ők öröklék a földet.” Mt 5,5

Takács Gergő (2007.03.03.) „De nekem az ÚR a várom, Istenem az oltalmam és kősziklám.” Zsolt 94,22

Takács Máté (2007.03.03.) „Ha segítségül hívod az URat, ő válaszol, ha kiáltasz, ezt mondja: Itt vagyok!” Ézs 58,9

Teleki Hanna (2006.03.29.) „Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.” Ján 8,12

Teller Dániel Csaba (2006.10.03.) „De nekem olyan jó Isten közelsége! Uramat, az URat tartom oltalmamnak. Hirdetem minden tetteidet.” Zsolt 73,28

Wohl Viktória „Bevehetetlen ércfallal teszek ezzel a néppel szemben. Harcolni fognak ellened, de nem bírnak veled, mert én veled leszek: megszabadítalak és megmen-telek – így szól az ÚR.” Jer 15,20

ALAPÍTVÁNYAINK MŰKÖDÉSÉRŐL

A Kaposvári Református Egyház keblén belül két alapítvány működik.

Egyikük az iskolánkhoz kötődő, a Végh Szeréna által létrehozott, Matolcsy Sándor nevét viselő magán alapítvány. Célja alapvetően a Lorántffy és tagintézményei hátrányos helyzetű tanulóinak támogatása tanulmányi és szociális területen egyaránt. Az Alapítvány Kuratóriuma díjat is alapított, mellyel évenként egy-egy, az iskola szellemiségével leginkább azonosuló, jó magaviseletű és jó tanulmányi eredményű végzős tanulót jutalmaz.

Másik alapítványunk az Egyházközség által létrehozott, szélesebb tevékenységi körrel rendelkező, Csértán Márton Alapítvány, mely alapvetően intézményeink működését, közösségünk missziós munkáját hivatott támogatni.

A 2019. beszámolási évben alapítványaink pénzügyi tevékenysége a következőképpen alakult:

CSERTÁN MÁRTON ALAPÍTVÁNY:

Az Alapítvány összes bevétele 2.011.674,49 Ft volt, mely az 1% adófelajánlásokból (414.769 Ft), adományokból (1.596.900 Ft), és banki kamatokból tevődött össze. Főbb kiadásainkat a diákok táboroztatásának segítése (1.596.900 Ft) és kárpátaljai testvéreink megsegítésére szánt összeg (500.000 Ft), valamint a banki költségek jelentették. Az Alapítvány kiadása 2019-ben összesen 2.164.423,26 Ft volt. 2019. évi záró vagyon: 5.228.286,46 Ft.

A Csértán Márton Alapítvány közhasznú, ami azt jelenti, hogy az adó 1%-ának felajánlásán kívül adományokat is fogadhat, melyek alapján az adományozót a mindenkorai jogszabályoknak megfelelő adókedvezmények illetik meg.

A Csértán Márton Alapítvány számlaszáma: 10918001-00000022-01420001 (Unicredit Bank) adószáma: 19195960-1-14

MATOLCSY SÁNDOR ALAPÍTVÁNY:

Az Alapítvány összes bevétele: 31.471,90 Ft volt, mely az 1% adófelajánlásokból (31.462,- Ft) és banki kamatokból tevődött össze. Főbb kiadásaink a kirándulások, táborozások támogatásából (47.509,- Ft), étkezési segélyből (59.625,- Ft), a Matolcsy-díjra fordított (56.350,- Ft) összegekből, és banki költségekből tevődtek össze. Az Alapítvány összkiadása 2019-ben 275.290,93 Ft volt. 2019. évi záró vagyon: 9.834.089,15 Ft. A Matolcsy-díjat a 2018/19 tanévben a Kuratórium Tóth Roxána végzős tanulónak ítélte.

A Matolcsy Sándor Alapítvány az adó 1% felajánlásokat tudja fogadni, **adószáma: 18769818-1-14**

Ezen kívül az Alapítvány támogatásra az Unicredit Banknál vezetett **10918001-00000012-92070003 számú számlán keresztül van lehetőség.**

Ezúton is köszönjük, és köszönettel várjuk mindazok segítségét, akik akár adójuk 1%-ának felajánlásával, akár közvetlenül támogatták, illetve támogatni szeretnék alapítványainkat.

DR. KÖLTŐ LÁSZLÓ

AZ ALAPÍTVÁNYOK KURATÓRIUMAINAK ELNÖKE

INTERJÚ

Böröcz Zsolttal

2020. június 1. óta új munkatárs csatlakozott a Kaposvári Református Egyházközséghez, aki a számítástechnikai és médiaberendezések működtetésében, karbantartásában, valamint különböző kreatív munkákban vesz részt. Böröcz Zsoltot a korábbi munkáiról és az elmúlt időszak tapasztalatairól kérdeztük.

– Mióta van kapcsolata az egyházközséggel?

– 2010 óta közvetítem folyamatosan a kaposvári gyülekezet fontosabb egyházi eseményeit televízióban. Korábban az 1994-ben alapított City Kábel Képűjság TV csatornáján, majd 2012 óta a Somogy Televízióban, ahol képűjság szerkesztőként dolgozok még ma is. 2012-ben vettem át egy korábbi kollégámtól az istentiszteletek televíziós közvetítésének gyártását, így azóta már vállalkozásom, a Cinemascope Stúdió vált a TV közvetítések kizárólagos gyártójává. A három kamerával rögzített felvételek viszonylag hosszabb utómunkát követeltek, ezért utólag többször is végig kellett nézmem, hallgatnom az istentiszteleteket a vágások során. Ekkor, a vágószobában érintettek meg igazán az aktuális ígérdegetések valódi mondanivalói, így idővel az istentiszteleti TV műsorok gyártása és közvetítése valóban szívügyemmé vált. Ezt ma is az egyik kiemelt feladatommak tekintem. Egy sok tekintetben értékes, gazdag múlttal rendelkező egyházi közösséget ismerhettem meg munkám során, és ahogy múltak az évek, egyre jobban megkedveltem a kaposvári református gyülekezetet. Idén májusban készült el a 100. műsor és ha egy-egy régebbi felvételt előveszek, jó érzés visszatekinteni erre az elmúlt időszakra. Úgy gondolom, az ember életében nem történnek csak úgy véletlenek, mindenkinek ki lett jelölve egy út. Én most értem el egy válaszút elé és talán a Jó Isten azzal jutalmazott meg, hogy a jubileumi adást követően állásajánlatot kaphattam attól az egyház-községtől, amely már korábban is szeretettel befogadott.

– Milyen a mostani munkaköre és hogy érzi abban magát?

– Amikor azt mondtam, hogy szívügyemnek érzem a műsorok gyártását, akkor azon azt értettem, hogy az első pillanattól kezdve szinte missziós kötelességnek éreztem, hogy a hitet, a vallást és a református iskola által képviselt értékeket közvetítem a nézők felé. Ahogy minél mélyebben megismertem a közösséget, annál közelebb éreztem a reformáció által képviselt üzeneteket magamhoz, és ez szépen lassan elválaszthatatlan kötelekké erősödött. Már évek óta motoszkált bennem, hogy szívesen csatlakoznék főállású dolgozóként ehhez a közösséghez. Ez vált valóra májusban, amikor dr. Petró László lelképásztor úr megkeresett, hogy június 1-től az egyházközségnek szüksége lenne egy főállású műszaki munkatársra. 29 médiában eltöltött év után kellett eldöntenem, merre menjek tovább. A szívemre hallgattam és természetesen köszönettel elfogadtam a lehetőséget. A mostani munkaköröm egyrészt az iskola rendszergazdai teendőinek az ellátása, másfelől pedig a gyülekezet média- és számítástechnikai eszközeinek a működtetése és karbantartása.

– Milyennek látta június 1-én az Egyházközség és intézményei technikai feltételeit?

– Az elmúlt néhány hónap tapasztalatait látva úgy gondolom, hogy mind az iskolában, mind az egyházközségben indokolt volt a főállású műszaki munkakör létrehozása, mert egy kissé „gazdátlanok” tűnt számomra a működtetésre átvett technika összes-

sége. Alapjaiban jó technikai feltételek voltak adottak a munkámhoz, de a kezdetekkor is nyilvánvaló volt, hogy néhány tekintetben komoly változtatásra, fejlesztésre lesz szükség ahhoz, hogy a jelenkor kihívásainak meg tudjunk felelni.

– Bemutatná az újonnan beszerelt technika előnyeit?

– A tavaszi karantén időszak sokunk megszokott életében hozott hirtelen változást. Gyorsan alkalmazkodni kellett ehhez a szokatlan új világhoz, amelyben hirtelen az internet vált a kommunikáció és a kapcsolattartás legfontosabb alapjává. Ekkor merült fel először a vasárnapi istentiszteletek élő közvetítésének igénye. Egy teljes iparág született az elmúlt években az internetes élő közvetítések kiszolgálására, ezért a bőség zavara fogadott, amikor megkaptam a felkérést, hogy egy megbízható, korszerű közvetítőrendszert telepítsek a kaposvári Református Templomba. A tervezést és telepítést követően már kijelenthető, hogy a 4 vezérelhető HD kamera az adáslebonnyolító videoszerverrel bármely televízióstúdióban megállná a helyét. A templomi hangosításban is nagyot léptünk előre, a korábbi hangszórókat jobb dinamikájú hangfalakra cseréltük és egy korszerűbb hangkeverőt használunk azok kiszolgálásához.

– Mik a távlati elképzelései?

– A körülöttünk lévő világ talán túl gyorsan változik, ezért soha nem lehet kényelmesen hátradőlni. Szinte naponta kell nekem is az újításokat megismerni, majd alkalmazni. Az iskolában egy helyi hálózatra épülő videorendszert tervezek, amelyet az új templomi TV technikával szeretnék összekapcsolni, mivel úgy látom egy ideig a pandémiás helyzet nem fogja engedni a nagyobb közösségi alkalmak megtartását. Azonban azt szeretném, hogy a fontos egyházi és világi alkalmak, ünnepek továbbra is az egyházközség tagjainak, az iskola diákjainak és a pedagógusok mindennapjainak a részei lehessenek.

Köszönjük az interjút, Isten áldása legyen munkáján a gyülekezet közösségében!

Erős vár a mi Istenünk

„Csendesedjete el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten!” (Zsolt 46, 11)

Ismét elérkeztünk protestáns ünnepünkhöz, amikor kétezer éves keresztyénségünkre emlékezhetünk. A világ ma is hangos, éppen úgy, mint akkor, amikor az első egyház megalakult. Valahogyan, mintha ma is el akarnának csendesíteni bennünket ilyen-olyan módon emberi erők, földi „hatalmaságok”, különböző nézetek, irányzatok, izmusok.

És bizony a keresztyén ember, még aki, ha másképpen is, de szereti Jézus Krisztust, az felemeli a hangját, tiltakozik amiatt, ha sokszor az a vád éri, hogyha ezt, vagy azt nem képesek elfogadni, akkor az milyen keresztyénség valójában. És bizony fájó az, ha ránk akarják szabni Istennek Igéjét, Jézus tanításait és nem az Ige követése által ítélnék meg minket. Mert keresztyénségünk nem csak az ígére épül, hanem az Igében lesz teljessé, láthatóvá, Krisztus Jézusra mutatóvá.

És itt állunk most a protestáns világ bölcsőjénél és azt látjuk, tapasztalhatjuk, hogy elvész az ötszáz évvel ezelőtti, a kétezer éves keresztyénség. Vajon fel kell-e kiáltanunk, vagy el kell-e hallgatnunk? Vajon nem kellene kicsit, vagy nagyon is lármázni? Vajon nem kellene megvédeni az értékeinket, hagyományainkat, Gazdánk iránti hűségünket? Elaludtunk? Olyan mély álomba ringattuk magunkat, hogy nem ébredünk fel még az ágyú-dörrenésre sem? Hagyjuk elveszni Luthertől, Kálvintól, Zwinglitől való örökünket? Valóban. Erős vár a mi Istenünk? Valóban. Te benned bíztunk eleitől fogva? E sok kérdés vajon arra buzdít mindnyájunkat, hogy kiáltunk hangosan, hogy ébredjünk fel már végre? Talán igen.

Ám mégis a Zsoltár Igéje

egészen mást kér tőlünk. „Csendesedjete el...” Igen, csendesedjünk el, mert a zajban, a kiabálásban, a hangos üvöltésben nem értjük egymás szavát sem. Igen, csendesedjünk el, mert a csendben békességet lelünk. Igen, csendesedjünk el, mert a csendben meghalljuk Istenünknek szavát. Igen, csendesedjünk el, mert a csendben jobban figyelhetünk az ÚR dolgaira. Igen, csendesedjünk el, mert az Isten munkálkodik és ami már emberileg meg nem oldható, azt Ő képes rendbe hozni, újjá építeni, ha kell akkor még romokból is.

Mert az ÚR a mi oltalmunk, erőnk, segítségünk. Mert az ÚR; „Íjat tör össze, lándzsát tördel szét, harci kocsikat éget el.” (Zsolt 46, 10). Mert Erős vár a mi Istenünk. Ezért kell hát az elcsendesedés, mert ezt a munkát mi már a saját erőnk-ből nem tudjuk megoldani.

És ami nem megy az embernek, ami számunkra lehetetlen, azt oda kell tenni az Úr elé, hogy Ő munkálkodjék és szobá tette a mi elpazarolt, megromlott világunkat. Adja meg hát nekünk az Atyaisten a csendességet és e csendességben Rá figyelésünket! Oltalmazza továbbra is Ő az egyéni, az egyházi, a gyülekezeti életünket!

Tegyük meg mindazt, amit Atyánk kér tőlünk, ha kell a csendességet, ha kell, akkor a harcot! Legyünk mindig készenlétben, álljunk be az Ő országának építésébe, már e jelenvaló világban is! Hadd zárjam így! „Vegyétek fel mindenképpen a hit pajzsát, amellyel kiolthatjátok a gonosznak minden tüzes nyilát. Vegyétek fel az üdvösség sisakját is, és a Lélek kardját, amely az Isten beszéde.” (Ef 6, 16-17)

Ámen.

MAROSI SÁNDOR

BAPTIZATUS SUM

Meg vagyok kereszttelve

*Az asztalnál imádkozva szerzetes ül
Gondolataiba merülve, vívódik belül,
Keresi az utat, kérdi, jó felé halad?
Tovább, mint eddig? Vagy válasszon más utat?*

*Egyszerre fény gyúl, valahol belül
Hogy honnan is indult ismeretlenül?
Látomásában egy szörruhás alak
Ki vízben áll s kereszttel, a kéklő ég alatt.*

*S akit megkeresztelt, fehér fényben ragyog.
Vállára galamb száll, szentlélekkel áldott
Utána évekig gyógyított, tanított
Keresztyént és pogányt is szeretni tudott*

*A szerzetes az égi jelt látva, kést ragad
A kemény tölgyfa asztalba betűket farag
Baptizatus sum, ez lesz vezér elve
Hogy mindennap lássa, meg vagyok kereszttelve*

*Ez ad neki erőt, hogy igét hirdessen
Ne búcsú cédulát, de új vallást teremtsen.
Pápával szembezáll, a vagyont megvetette
Tehette, mert tudta, meg van kereszttelve*

*Vállal kiátkozást, vállalja keresztet
Isten szent nevében új vallást terjeszt
Papi nőtlenséget elvetni, nagy bűne
Bátor volt, mert meg volt kereszttelve*

*Fény volt a sötétben, követendő fáklya
Pontokat szegezett a templom kapujára
Királyok, főurak s pór nép is követte
Mert tudták róla, meg van kereszttelve*

*Isten erős várunk, hirdette szüntelen
Olvasták a bibliát nemzeti nyelveken
Magadban imádkozz, ne gyónj, papfülébe!
Közel van az Úr ahhoz, ki meg van kereszttelve*

*Terjedt az új vallás, lutheránus hittet
Fehér falu templomokban dicsérte az Istent
A hitet nem eldobni, csak megreformálni,
Megkeresztelkedni és megkonfirmálni*

*Így lett a mi hitünk, református vallás
Reformátor őseink munkáján az áldás
Haza hozták vallásunk, Isten hittet telve
Erejük titka, meg voltak kereszttelve*

*Minden évnek őszén, ha hullnak a lombok
Vallásunk ünnepén tedd félre a gondod
Szelíd alázattal légy része az ünnepnek
Köszönd szüleidnek, hogy megkeresztelték*

*Ne félj, hogy a holnap betegséggel támad
Hitünk és vallásunk megtart, el nem fárad
Légy erős és bátor, bízd magad Istenre
Ő teremtett s megtart, mert meg vagy kereszttelve*

Dunakeszi, 2020. október 14.

MOLNÁR GYULA

Kirándulás az Őrségbe

A Károli kör már februárban megszavazta az Őrségi kirándulást. Sajnos a járvány és egyéb betegség miatt 11 fő (református) mondta vissza az utat. Lelkipásztorunk dr. Petró László segített. Istentiszteleten meghirdette a gyülekezetnek a szabad helyeket. Mivel szeptember 22-én kedden mentünk, a munkavállalók nem tudtak velünk jönni. Így 28-an voltunk.

Körmeden a Batthyány kastélyt néztük meg. Csak a kápolna van felújítva, mert ott volt dr. Batthyány-Strattmann László a szegények orvosa boldoggá avatási ünnepe. Nagyon értékes a múzeum gyűjteménye. Remélem egyszer az épületre is jut pénz.

Az autóbusból gyönyörködtünk az Őrség honfoglalás óta háborítatlan tájában, szerez építészetében, amit a pityerszeri skanzenben külön magyarázattal is láthattunk.

Igaz szívű reformátusként hozánk csatlakozó katolikus társainkkal mindig ellátogatunk református templomba. Major Lehel lelkipásztor csoportunknak nyitva hagyta a Templomszeren magasodó 1841-ben épült szalafői templomot. Áhítatot tartottunk, imádkoztunk az Úrhoz, megköszöntük, hogy ezen a napon is velünk volt. Steinbach József püspökünk szavait fogadtuk meg: „Krisztus követőiként küldetésben vagyunk és ezt csak akkor tudjuk elvégezni, ha engedjük Krisztust növekedni, a mi énünk pedig egyre kisebbé válik.”

Őriszentpéteren az Árpád-kori katolikus templomot néztük meg, mely a török időkben a reformátusoké volt, akik a falakat magyar nyelvű bibliai idézetekkel díszítették, amelyeket lelkesen olvastuk.

Végezetül az Őrségi táj ételeié volt a főszerep. Megkóstoltuk a dödölét, a tökmagolajban sült fokhagymás halat, a mákos rétest.

Istennek legyen hála ezért a szép napért.

ÍRTA: BICZÓ KATALIN
PRESBITER, A KÁROLI KÖR VEZETŐJE
FOTÓZTA: NAGY MIKLÓS
PRESBITER

Kávézás a körmendi főtéren

A Batthyány kastély ma múzeum

Csoportkép a körmendi vadászház előtt

A pityerszeri skanzen

A szalafői református templom

Biczó Katalin felolvassa a napi igét a csoportnak

Az 1250-ben épült Árpád-kori templom

A katolikus templomban református feliratok

Az őriszentpéteri templomban a kirándulók